

Wij zijn vanuit het licht voortgekomen en vanuit dit licht maken wij onze reis door de wereld. Een reis waarbij we daarna het licht achter ons laten. Er ligt een hele weg voor ons. Een weg vol van keuzemogelijkheden. Mogelijkheden om heel veel spannende dingen te kunnen doen. Wij zijn helemaal vrij in onze keuzes. Het leven is fantastisch en de mogelijkheden van geld, wanneer je het tenminste hebt, zijn eindeloos. Tegenslagen horen er ook bij. Ze zijn een onderdeel van het avontuur dat leven heet. Dat maakt het leven uitdagend. Dat het avontuur ooit eens op zal houden, daar willen we het liefst niet aan denken. We willen het maken. We geloven heilig in de maakbaarheid van onszelf en onze weg. Een weg die door zijn vele verlokkingen ons misschien wel onze afkomst en onze bestemming doet vergeten. Dat het ooit eens zal eindigen, daar willen we liefst nog niet aan denken.

Dromen kunnen wreed verstoord worden en dan blijkt ineens dat we niet alles in de hand kunnen hebben, ondanks de maakbaarheid waar we zo heilig in geloven.

Het gaat misschien wel aan ons knagen. Is dat nu alles, vragen we ons dan af. Biedt het leven niet meer dan dit? Wil ik zo wel verder?

In het oosten staat de Aartsengel Uriël. Uriël betekent licht van God. In het westen staat de Aartsengel Raphaël. Raphaël betekent God is genezing. Op oude afbeeldingen zie je de Aartsengel Raphaël ook wel afgebeeld met een medicijnkoffertje.

In de oude overleveringen wordt gesproken over de weg van de mens die van oost naar west gaat. Vanuit de aartsengel Uriël gaat hij naar Raphaël. Hij laat het licht steeds verder achter zich. De herinnering aan wie hij ooit was, raakt ook steeds verder op de achtergrond. Als hij dan de grens nadert en waarbij bij overschrijding van die grens geen terugkeer meer mogelijk is, dan grijpt God in en vindt er via de Aartsengel Raphaël een gesprek tussen de mens en God plaats. Raphaël zegt dan: "Keer om, ga weer terug naar het licht. Ga weer terug naar je oorsprong."

Vanuit die gedachte en dit principe is overigens ook het woord bekeren afgeleid.

Onze weg door het leven is in een voortdurende beweging. De weg van oost naar west moet U niet geografisch interpreteren. Het is een Bijbels begrip. Het is een weg die van licht naar donker gaat en van donker naar licht. Het drukt zich in alles uit, zoals ook in de ritmes van de natuur waaronder de seizoenen, de dagen en de nachten, geboorte en dood. Op alle niveaus speelt zich dit af. Ook in onszelf op microkosmisch niveau. Als er geen tegenstellingen zouden bestaan, zou er ook geen trilling zijn en zou geen muziek kunnen klinken. Het toont de grootsheid van de hele schepping.

Deze foto is vorig jaar vlak voor de kerst gemaakt.

Gewoon vanaf het balkon van mijn flat tijdens de zonsopgang. Het had die nacht gevoren. Er hing nog een vreemde stille sfeer. Het grensgebied van licht en donker. Het licht dat weer terugkeert. Een nieuwe dag brak aan.

Wij gaan over een paar weken weer Kerstfeest vieren. Het is een groots feest en niet alleen van het terugkerende licht, maar ook van vernieuwingen en verrassingen. Het symbool van de geboorte van Christus. Het symbool van nieuwe hoop.

De slimmeriken denken misschien. Dat lichter worden en dus ook wat je op die foto laat zien, is eigenlijk niets bijzonders. Het is gewoon een gevolg van de winter zonnewende. Een natuurwet, en natuurwetten gaan helemaal vanzelf. Daar hoeft je geen feest voor te vieren

Ze hebben helemaal gelijk, maar of wij het licht in onze harten willen toelaten en willen delen met onze medemens, dat gaat niet vanzelf.

Dat is vrije keus.